

“మధురమైన పిల్లలారా - సాంగత్య దోషము నుండి రక్షించుకొని చదువు పై పూర్తిగా ధ్యాస

ఉంచితే ఎలాంటి తుఫానులు రాజాలవు. మాయను దోషిగా చేయకండి. ”

ప్రశ్న:- ఏ విషయము పై సదా గమనముంచితే నావ ఆవలి తీరానికి చేరిపోతుంది ?

జవాబు:- “ బాబా! మీరు ఏం ఆజ్ఞాపిస్తే అది చేస్తాను ” అంటూ సదా తండ్రి ఆజ్ఞానుసారము నడుస్తూ ఉంటే మీ నావ ఆవలి తీరానికి చేరిపోతుంది. ఆజ్ఞానుసారము నడుచుకునేవారు మాయ దాడుల నుండి రక్షింపబడ్డారు. వారి బుద్ధికి వేయబడిన తాళం తెరుచుకుంటుంది. అపారమైన సంతోషముంటుంది. ఎటువంటి వ్యతిరేక కర్తలు జరగవు.

పాట :- మిమ్ములను పొందుకొని మేము ప్రపంచాన్నే పొందుకున్నాము...(తుమ్ హే పాకే హమ్ నే....)

ఓంశాంతి. అన్ని సేవాకేంద్రాలలోని మధురాతి మధురమైన పిల్లలందరు పాట విన్నారు. అనంతమైన తండ్రి నుండి మళ్ళీ 5 వేల సంవత్సరాల క్రితము వలె మనము విశ్వ చక్రవర్తి పదవిని తీసుకుంటూ ఉన్నామని అందరికీ తెలుసు. మనము కల్ప-కల్పము తీసుకుంటూ వచ్చాము. చక్రవర్తి పదవి తీసుకుంటాము, మళ్ళీ పోగొట్టుకుంటాము. ఇప్పుడు మనము అనంతమైన తండ్రి ఒడిలోకి వచ్చాము లేక వారికి సంతానంగా అయినామని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. నిజంగా అలాగే అయ్యారు. ఇంట్లో కూర్చుని పురుషార్థము చేస్తారు. అనంతమైన తండ్రి నుండి ఉన్నత పదవి పొందేందుకు చదువు నడుస్తూ ఉంది. జ్ఞానసాగరులు, పతిత పావనులు, సర్వుల సద్గతిదాత శివబాబాయ్ మనకు తండ్రి, టీచరు, సద్గురువు కూడా అయ్యారని మీకు తెలుసు. వారి ద్వారా వారసత్వము తీసుకుంటాము. కనుక ఇందులో శ్రేష్ఠమైన పదవి పొందేందుకు ఎంత పురుషార్థము చేయాలి. అజ్ఞాన కాలంలో కూడా పాఠశాలలలో చదివేటప్పుడు తమ చదువును బట్టి నెంబరువారు మార్కులతో పాస్ అవుతారు. అక్కడ ఎవ్వరూ మాయ విఘ్నాలు కలిగిస్తున్నదని లేక తుఫానులు వస్తున్నాయని అనరు. ఎవరైతే సరిగ్గా చదువుకోరో, చెడు సాంగత్యంలో చిక్కుకుంటారో లేక ఆటలలో పడి సరిగ్గా చదవలేరో వారు పాస్ అవ్వలేరు. అంతేకాని వీటిని మాయా తుఫానులు అని అనరు. నడవడికలు సరిగ్గా లేకుంటే టీచరు కూడా వీరిని “చెడు నడవడికలు” అని సర్టిఫికేట్ ఇస్తారు. చెడు సాంగత్యము వలన చెడిపోతారు. ఇందులో మాయా రావణుని దోషిగా చేసే విషయమే లేదు. గొప్ప-గొప్పవారి పిల్లలు కొంతమంది బాగా ఉన్నతి చెందుతారు. కొంతమంది మత్తుపానీయాలు మొదలైనవి తాగుతూ ఉంటారు. చెడు వైపుకు వెళ్లిపోతారు. అప్పుడు తండ్రి కూడా అటువంటివారిని కుపుత్తులని అంటారు. ఆ చదువులో అనేక సబ్జెక్ట్లు ఉంటాయి. ఇక్కడ ఒకే రకమైన చదువు ఉంటుంది. అక్కడ మనుష్యులు చదివిస్తారు. ఇక్కడ మనలను స్వయం భగవంతుడే చదివిస్తున్నారని పిల్లలకు తెలుసు. మంచి లీతిగా చదువుకుంటే విశ్వాభికారులుగా అవ్వగలము. చాలామంది సాంగత్య దోషిని వశమై చదవరు. దీనిని మయావీ తుఫానులని ఎందుకనాలి? సాంగత్య దోషము వలన ఎవరైనా చదవకపోతే మాయ గానీ, టీచర్ గానీ, తండ్రి గానీ ఏం చేస్తారు! చదవలేకపోతే ఇంటికి వెళ్లిపోతారు. డ్రామానుసారం మొదట భట్టిలో ఉండవలసి వచ్చింది. కనుక వచ్చి శరణు తీసుకున్నారు. కొంత మందిని వారి భర్తలు

కొట్టి, విసిగించారు. కొంతమందికి వైరాగ్యం వచ్చింది. ఇంటిలో ఉండి జ్ఞానంలో నడవలేకపోయారు.

కొంతమంది ఇక్కడకు వచ్చి కూడా వెళ్లిపోయారు. చదవలేకపోతే వెళ్లి ఉద్యోగం మొదలైనవి

చేసుకున్నారు లేక వివాహము చేసుకున్నారు. మాయాబీ తుఫానుల వలన చదవలేదు అనడం ఒక సాకు మాత్రమే. సాంగత్య దోషం కారణంగా ఈ గతి పట్టింది. మాలో వికారాల తీవ్రత ఉందని అర్థం చేసుకోరు. మాయాబీ తుఫానులు వచ్చినందున క్రింద పడిపోయామని ఎందుకంటారు? అది మీ పైనే ఆధారపడి ఉంది. తమ వల్లనే అలా జరిగింది.

తండ్రి, టీచర్, సద్గురువు ఏ శిక్షణను ఇస్తున్నారో దాని పై నడుచుకోవాలి. అలా నడవలేకుంటే ఏదైనా చెడు సాంగత్యము లేక కామ వికారపు నషా లేక దేహాభిమానపు నషా ఉంటుంది. మనము బేహద్ తండ్రి ద్వారా విశ్వ చక్రవర్తి పదవి తీసుకునేందుకు చదువుతున్నామని అన్ని సేవాకేంద్రాల వారికి తెలుసు. నిశ్చయం లేకుంటే ఇక్కడ ఎందుకు కూర్చోవాలి! ఇంకా అనేక ఆశ్రమాలున్నాయి. కానీ అక్కడ ఏ ప్రాప్తి లేదు, లక్ష్యమూ లేదు. అవి చిన్న-చిన్న మఠాలు, మార్గాలు, కొమ్మలు, రెమ్మలు. వృక్షము వృద్ధి పొందాల్సిందే. కనెక్షన్ అంతా ఇక్కడే ఉంటుంది. మధురమైన ధైవీ వృక్షానికి చెందినవారు వస్తూనే ఉంటారు. అందరికంటే మధురమైనవారు ఎవరు? సత్త్వయుగంలో మహారాజ-మహారాణిగా అయ్యేవారు అందరికన్నా మధురంగా ఉంటారు. మొదటి నెంబరులో వచ్చేవారు తప్పకుండా బాగా చదువుకొని ఉంటారని మీకు తెలుసు. సూర్యవంశ కుటుంబంలోకి వారు మాత్రమే వస్తారు. గృహస్థ వ్యవహారంలో ఉంటూ అర్హణమై జీవితము గడిపేవారు కూడా ఉన్నారు. చాలా సేవ చేస్తూ ఉన్నారు. తేడా ఉంది కదా! ఇక్కడ ఉండి కూడా చదివించలేకపోతే ఇతర పనులలో లగ్నమవుతారు. వారికి చివర్లో చిన్న రాజ్య పదవి లభిస్తుంది. బయట గృహస్థ వ్యవహారంలో ఉండువారు చదవడంలో, చదివించడంలో చాలా తీవ్రంగా ఉంటారు. అందరూ గృహస్థులు కారు. కన్యను లేక కుమార్తెను గృహస్థులని అనరు. అలాగే వానప్రస్థులు 60 సంవత్సరాల తర్వాత ఉన్నదంతా పిల్లలకు ఇచ్చేసి స్వయం సాధువులు మొదలైనవారి సాంగత్యంలోకి వెళ్లి ఉంటారు. ఈ రోజులలో తమోప్రధానంగా ఉన్నందున మరణించునంత వరకు వ్యాపారము మొదలైన వాటిని వదిలిపెట్టరు. ఇంతకు ముందు 60 సంవత్సరాలు వస్తే వానప్రస్థ స్థితిలోకి వెళ్లిపోయేవారు. కాశీకి వెళ్లి అక్కడే ఉండేవారు. వాపస్ ఎవరూ వెళ్లలేరని, సద్గతిని పొందలేరని పిల్లలకు తెలుసు.

తండ్రి ఒక్కరే ముక్తి-జీవన్ముక్తిదాత. అయితే అందరూ జీవన్ముక్తిని పొందలేరు. కొంతమంది ముక్తిలోకి వెళ్తారు. ఇప్పుడు ఆది సనాతన దేవీ దేవతా ధర్మము స్థాపన జరుగుతోంది. ఎవరు ఎంత పురుషార్థము చేస్తారో అంత లభిస్తుంది. అందులో కూడా కుమారీలకు మంచి అవకాశముంది. పారలౌకిక తండ్రికి వారసులుగా అవుతారు. ఇక్కడ పిల్లలందరూ తండ్రి నుండి వారసత్వము తీసుకునేందుకు హక్కుదారులుగా ఉన్నారు. అక్కడ ఆడపిల్లలకు వారసత్వము లభించదు, పిల్లలకు ఆశ ఉంటుంది. కొంతమందికి ఈ వారసత్వంతో పాటు అది కూడా తీసుకుంటామని దానిని ఎందుకు వదిలిపెట్టాలని భావిస్తారు. ఈ విధంగా వివిధ రకాల పిల్లలున్నారు. మంచి లీతిగా చదువుకునేవారు ఉన్నతపదవి పొందుతారని మీకు తెలుసు. ప్రజలలో చాలా షాహుకార్లుగా అవుతారు. ఇక్కడ ఉన్నవారు లోపలే ఉండవలసి వస్తుంది. దాస-దాసీలుగా అవుతారు. తర్వాత త్రేతాయుగము చివర్లో

3-4-5 జన్మలు రాజ్య పదవి లభిస్తుంది. వారి కంటే ధనవంతులుగా ఉండడం మంచిది. సత్త్వయుగము

నుండే వారు స్థిరంగా ధనవంతులుగా ఉంటారు. గృహస్థ వ్యవహారంలో ఉండి పాపముకారు పదవి ఎందుకు తీసుకోరాదు? రాజ్యపదవి పొందుకోవాలని ప్రయత్నిస్తారు. కానీ ఒకవేళ జాలిపోతే ప్రజలలో మంచి పదవి పొందేందుకు పురుషార్థము చేయాలి. అది కూడా ఉన్నత పదవే కదా! ఇక్కడ ఉన్నవారి కంటే బయట ఉన్నవారు చాలా ఉన్నత పదవి పొందగలరు. మొత్తం ఆధారమంతా పురుషార్థము పైనే ఉంటుంది. పురుషార్థము ఎప్పుడూ దాగదు. ప్రజలలో గొప్ప ధనవంతులుగా అయ్యేవారు కూడా దాగి ఉండలేరు. బయట వారికి తక్కువ పదవి లభిస్తుందని అనుకోరాదు. చివర్లో రాజ్యపదవి పొందడం మంచిదా? లేక ప్రారంభం నుండే ప్రజలలో ఉన్నత పదవిని పొందడం మంచిదా? గృహస్థ వ్యవహారంలో ఉండేవారికి మాయావీ తుఫాన్లు అంత ఎక్కువగా రావు, ఇక్కడ ఉన్నవారికి తుఫాన్లు చాలా ఎక్కువగా వస్తాయి. శివబాబా శరణులో ఉన్నామని ధైర్యము చేస్తారు. కానీ సాంగత్య దోషంలో చదవరు. చివర్లో అంతా తెలిసిపోతుంది. ఎవరు ఏ ఏ పదవి పొందుతారో సాక్షాత్కారమవుతుంది. నెంబరువారుగా చదువుకుంటారు కదా! కొంతమంది తామే సేవాకేంద్రాలు కూడా నడుపుతూ ఉంటారు. కొన్నిచోట్ల సెంటర్లు నడిపేవారి కంటే చదివేవారు తీవ్రంగా ఉంటారు. అంతా పురుషార్థము పై ఆధారపడి ఉంటుంది. అంతేకాని మాయావీ తుఫాన్లు వస్తాయని కాదు. నడవడికలు బాగుండవు. శ్రీమతాన్ని అనుసరించరు. లొకికంలో ఇలాగే తల్లి తండ్రి, టీచరు మతము పై నడవరు. మీరు ఎటువంటి తండ్రికి పిల్లలుగా అయ్యారంటే వారికి తండ్రి లేనే లేరు. అక్కడ బయటకు ఎక్కువగా వెళ్ళవలసి వస్తుంది. చాలామంది పిల్లలు సాంగత్య దోషంలో చిక్కుకున్నందున పాస్ అవ్వలేరు. మాయావీ తుఫాన్లు వచ్చాయని ఎందుకంటారు? ఇది మీ మూర్ఖత. ఆదేశానుసారం నడుచుకోరు. అందువలన పాస్ అవ్వలేరు. చాలా మందిలో అత్యాశ(లోభం) ఉంటుంది. కొంతమందిలో క్రోధము, కొంతమందిలో దొంగతనము చేసే అలవాటు ఇవన్నీ చివర్లో తెలుస్తాయి. ఫలానావారు ఈ కారణం వలన వెళ్ళిపోయారు, శూద్రులము వారిగా అయ్యారని భావించబడ్తుంది. వారిని బ్రాహ్మణులని అనరు. మళ్ళీ వారు వెళ్లి శూద్రులుగా అయ్యారు. చదువును వదిలేస్తారు. జ్ఞానము కొద్దిగా విన్నా ప్రజలలోకి వస్తారు. ఈ వృక్షము చాలా పెద్దది. ఎక్కడెక్కడి నుండో దేవీ దేవతా ధర్మము నుండి ఇతర ధర్మాలలోకి బదిలీ అయినవారు మళ్ళీ వచ్చేస్తారు. చాలామంది వచ్చినప్పుడు అందరికీ ఆశ్చర్యము కలుగుతుంది. ఇతర ధర్మాల వారు కూడా ముక్తిని వారసత్వంగా తీసుకోవచ్చు కదా! ఇక్కడకు ఎవరైనా రావచ్చు. వారి వంశంలో ఉన్నత పదవి పొందవలసి ఉంటే వారు కూడా ఇక్కడకు వచ్చి లక్ష్యము తీసుకొని వెళ్తారు. ఇక్కడ ఉండేవారే లక్ష్యంలో ఉండగలరని అనుకోరాదు. ఏ ధర్మమువారైనా వచ్చి లక్ష్యము తీసుకోవచ్చు. తండ్రిని స్మృతి చేయమని లక్ష్యము లభిస్తుంది. శాంతిధామాన్ని స్మృతి చేస్తే వారి ధర్మంలో ఉన్నత పదవిని పొందుతారు. వారికి జీవన్ముక్తి లభించదు. అక్కడికి వారు రారు. వారి మనసు దీని పై ఉండదు. ఈ ధర్మానికి సంబంధించిన వారి మనసు మాత్రమే ఆకర్షింపబడ్తుంది. చివరి సమయంలో ఆత్మలు తమ తండ్రిని తెలుసుకుంటారు. చాలా సేవాకేంద్రాలలో చదువు పై గమనము లేనివారు కూడా చాలామంది ఉన్నారు. అనగా వారు ఉన్నతపదవిని పొందుకోలేరని భావించబడ్తుంది. నిశ్చయముంటే ఖాళీ లేదని అనరు. కానీ అదృష్టంలో లేకుంటే పుర్ణత్వ(తీరిక) లేదు, ఫలానా పని ఉందని అంటారు. భాగ్యంలో ఉంటే రాత్రింబవళ్ళు పురుషార్థంలో లగ్నమైపోతారు. నడుస్తూ నడుస్తూ సాంగత్య దోషం వలన కూడా చెడిపోతారు.

దానిని గ్రహచారమని కూడా అనవచ్చు. బృహస్పతి దశ మారిపోయి మంగళ దశలోకి వస్తారు.

బహుశా కొంత కాలానికి అది కూడా దిగిపోవచ్చు. కొంతమంది పై రాహుదశ కూర్చుని ఉందని బాబా అంటారు. భగవంతుడు చెప్పే మాట కూడా వినరు. ఇది బ్రహ్మ చెప్తున్నారని భావిస్తారు. ఇక్కడ అదేశమిచ్చేది ఎవరు? అని వారికి తెలియదు. దేహాభిమానము వలన సాకారమే మతమునిస్తారని భావిస్తారు. దేహీ-అభిమానులుగా ఉంటే శివబాబా చెప్పిన దానినంతటినీ చేయాలని అనుకుంటారు. బాధ్యత శివబాబా పై ఉంది. శివబాబా మతాన్ని అనుసరించాలి కదా. దేహాభిమానము వలన శివబాబాను మర్చిపోతారు. అప్పుడు శివబాబాకు బాధ్యత ఉండదు. వారి ఆజ్ఞనైతే శిరసా వహించాలి. కానీ ఎవరు చెప్తున్నారో అర్థము చేసుకోలేరు. తండ్రి ఒక్కరు మాత్రము మీకు నేను శ్రీమతాన్ని ఇస్తున్నానని అంటారు. ఇతరులెవ్వరూ ఆజ్ఞాపించరు. ఒకటేమో నన్ను స్మృతి చేయండి, నేను వినిపించే జ్ఞానాన్ని ధారణ చేసి - చేయించండి. ఈ వ్యాపారమునే చేయండి, మంచిది. బాబా మీ ఆజ్ఞానుసారమే నడుచుకుంటాము, రాజుల వద్ద ఉన్నవారు “మీ ఆజ్ఞ చిత్తం ప్రభూ!” అని అంటారు. ఆ రాజులు ఆజ్ఞాపించేవారు. ఇది శివబాబా ఆజ్ఞ. మాటి మాటికి “మీ ఆజ్ఞ శివబాబా, మీ ఆజ్ఞ శివబాబా” అని అంటూ ఉండాలి. అలా అంటే మీకు ఖుషీగా కూడా ఉంటుంది. శివబాబా ఆజ్ఞాపిస్తున్నారని భావిస్తారు. శివబాబా స్మృతి ఉంటే బుద్ధికి వేయబడిన తాళము తెరుచుకుంటుంది. శివబాబా అంటున్నారు - “ఇది అభ్యాసము చేస్తే మీ నావ ఆవలి తీరానికి చేరిపోతుంది” కానీ ఇదే కష్టమైన పని. మాటిమాటికీ మర్చిపోతారు. మాయ మరపింపజేస్తుందని ఎందుకనాలి? మనం మర్చిపోయినందున వ్యతిరేక కర్మలు జరుగుతూ ఉంటాయి.

చాలామంది పిల్లలు జ్ఞానము చాలా బాగా తెలుపుతారు. కానీ వికర్మలను వినాశనము చేసే యోగము చేయరు. యోగము చేయని మంచి మంచి పిల్లలు చాలామంది ఉన్నారు. యోగము ఏ మాత్రము చేయడం లేదని నడవడికల ద్వారా తెలిసిపోతుంది. కావున పాప భారము మిగిలి భోగించవలసి వస్తుంది. “ఇందులో తుఫానుల ప్రసక్తే లేదు. నేను శ్రీమతం పై నడవలేదు ఇది నా తప్పే” అని తెలుసుకోవాలి. ఇక్కడకు మీరు ‘రాజయోగము’ నేర్చుకునేందుకు వచ్చారు. ‘ప్రజాయోగాన్ని నేర్పించరు.’ మాతా-పితలైతే ఉండనే ఉన్నారు. వారిని అనుసరిస్తే మీరు కూడా సింహాసనానికి అధికారులుగా అవుతారు. వీరిది నిశ్చయమై ఉంది కదా. వీరు లక్ష్మీనారాయణులుగా అవుతున్నారు. కనుక తల్లిదండ్రులను అనుసరించండి. ఇతర ధర్మస్థులు తల్లిదండ్రులను అనుసరించరు. వారు తండ్రిని ఒక్కరినే నమ్ముతారు. ఇక్కడ ఇరువురూ ఉన్నారు. భగవంతుడు(గాడ్) క్రియేటర్ అనగా రచయిత. తల్లి పాత్ర గుప్తంగా ఉండే రహస్యము. తల్లిదండ్రులు చదివిస్తూ ఉంటారు. ‘ఇలా చేయకండి, ఇలా చేయండి’ అని చెప్తూ ఉంటారు. టీచరు ఏదైనా శిక్ష ఇస్తే పాఠశాలలోనే అందరి మధ్య ఇస్తారు కదా. నా పరువు తీశాడని పిల్లలు అనరు. తండ్రి 5-6 పిల్లల ముందు చెంపదెబ్బలు వేస్తాడు. 5-6 మంది ముందు ఎందుకు కొట్టావని పిల్లలు అనరు. ఇక్కడ పిల్లలకు శిక్షణనిస్తారు. అయినా నడుచుకోలేకుంటే గృహస్థ వ్యవహారంలో ఉండి పురుషార్థము చేయండి. ఇక్కడ ఉండి డిస్సెల్వ్స్ చేస్తే ఉండే కొంచెం కూడా సమాప్తమైపోతుంది. చదవలేకుంటే వదిలేయండి. మేము నడుచుకోలేమని చెప్తండి. నిందలు ఎందుకు వేయాలి. అనేకమంది పిల్లలున్నారు. కొంతమంది చదువుతారు, కొంతమంది వదిలేస్తారు. ప్రతి ఒక్కరూ వారి వారి చదువులో మగ్నగా ఉండాలి.

తండ్రి అంటున్నారు - “ఒకరి నుండి ఒకరు సేవలు తీసుకోవద్దు.” అహంకారము రాకూడదు.

ఇతరుల నుండి సేవ తీసుకోవడం కూడా దేహ అహంకారమే. బాబా అర్థము చేయించవలసి వస్తుంది కదా. లేకుంటే ట్రిబ్యునల్ కూర్చున్నప్పుడు మాకు నియమాలు, చట్టాలు తెలియవు అని అంటారు. అందువలన తండ్రి అర్థం చేయిస్తూ ఉంటారు - చివర్లో సాక్షాత్కారము చేయించి శిక్షలు వేస్తాము. ఋజువు లేకుండా శిక్షలు లభించవు. కల్పక్రితము వలె బాబా చాలా బాగా అర్థం చేయిస్తున్నారు - ప్రతి ఒక్కరి అదృష్టము చూస్తారు. చాలామంది సేవ చేసి వారి జీవితాన్ని వజ్ర సమానంగా చేసుకుంటారు. కొంతమంది వారి అదృష్టానికి వారే అడ్డ గీత గీసుకుంటారు. మంచిది.

మధురీతి మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు హత - పిత, హతదేవీల ప్రియస్థులు మరియు గుడ్వోర్షింగ్ ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి సమస్తే.

ధారణ కోరిక ముఖ్య సారాంశం :-

1. తండ్రి, బీచరు, సద్గురువు ద్వారా లభించిన శిక్షణల అనుసారం నడుచుకోవాలి. మాయ పై దోషము మోపకుండా మీలోని బలహీనతలను చెక్ చేసుకొని వాటిని తొలగించుకోవాలి.
2. అహంకారాన్ని త్యాగము చేసి మీ చదువులో మస్తాగా ఉండాలి. ఎప్పుడూ ఇతరులతో సేవ చేయించుకోరాదు. సాంగత్య దోషము నుండి స్వయాన్ని చాలా చాలా కాపాడుకోవాలి.

వరదానము:- “ నిశ్చయం ఆధారంపై సదా ఏకరస, అచల స్థితిలో స్థితమై ఉండే నిశ్చింత భవ ”

నిశ్చయ బుద్ధి గలవారి గుర్తు - సదా నిశ్చింతగా ఉంటారు. వారు ఏ విషయంలోనూ విచలితం(డ్రామ్) అవ్వరు. సదా అచలంగా ఉంటారు. అందువలన ఏం జరిగినా ఆలోచించకండి, ఏమి, ఎందుకు అనే ప్రశ్నలలోకి ఎప్పుడూ వెళ్లకండి. త్రికాల దర్శులుగా అయి నిశ్చింతగా ఉండండి. ఎందుకంటే ప్రతి అడుగులో కళ్యాణముంది. ఎప్పుడైతే కళ్యాణకాల తండ్రి చేతిని పట్టుకున్నారో అప్పుడు వారు(తండ్రి) అకళ్యాణాన్ని కూడా కళ్యాణంలోకి మార్చేస్తారు. అందువలన సదా నిశ్చింతులుగా ఉండండి.

స్లోగన్:- “ ఎవరైతే సదా స్నేహాలుగా ఉన్నారో, వారు ప్రతి కార్యంలో స్వతహాగా సహాయగులుగా అవుతారు. ”

